

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 14CoP/48/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114208259  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114208259.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte v zložení JUDr. Mária Podhorová, predsedníčka senátu, JUDr. Peter Priehoda, JUDr. Anna Snopčoková, členovia senátu, v právnej veci navrhovateľa C.. O.. A. D., H.; nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. T., W. X, zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, proti odporkyni H.. Q. D., rod. T., H.; nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. T., W. X, zastúpenej Advokátska kancelária GEREG & MESSINGEROVÁ, s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Horná Strieborná 4, za účasti maloletej A. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. T., W. X, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v T. T., o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27.05.2015, č. k. 31P/120/2014-174 takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zverení maloletej A. D. do osobnej starostlivosti otca a vo výroku o určení vyživovacej povinnosti matky pre maloletú A. v sume 100,- Eur mesačne p o t v r d z u j e .

Napadnutý výrok o úprave styku matky s maloletou A. z r u š u j e a v tejto časti vec v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľa a odporkyne, maloletú A. na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti otca s tým, že otec je oprávnený maloletú opatrovať, zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej A. mesačne sumou 100,- Eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku a zároveň upravil styk matky s maloletou A. tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v sobotu od 15.00 hod. do 18.30 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 15.00 hod. do 18.30 hod.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku súd vyhovel návrhu navrhovateľa na rozvod manželstva, keď dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nepanuje vzájomná dôvera, úcta a náklonnosť, ale naopak, vzájomná nevraživosť, osočovanie a toho času prevláda boj o to, kto z nich bude mať vo svojej ďalšej starostlivosti maloleté dieťa. Pri rozhodovaní o výchove a výžive dieťaťa prihliadal na doterajšiu starostlivosť rodičov maloleteho dieťaťa, na ich možnosti a schopnosti ako aj opakovanú správu kolízneho opatrovníka, správy zo základnej školy, správy z psychologického vyšetrenia maloleteho dieťaťa a ostatné v spise zažurnalizované a zaprotokolované dôkazy. Dospel k záveru, že otec dieťaťa je rodičom, ktorý dáva súdu záruku na lepšej výchove a opatere maloleteho dieťaťa. Súd uznal, že v minulosti matka dieťaťa zabezpečovala starostlivosť o maloletú, spočiatku v jej starostlivosti o dieťa neboli žiadne námietky. Postupne pod vplyvom ťaživej rodinnej situácie začala matka požívať alkoholické nápoje a zároveň začala zlyhávať v starostlivosti o maloleté dieťa. Súd vychádzal aj z názoru maloletej, ktorá ohodnotila starostlivosť otca o ňu ako dobrú, otec sa jej venuje a uviedla, že by chcela byť s

otcom, ktorý jej poradí s úlohami. Pokiaľ ide o stretávanie sa s matkou, maloletá uviedla, že matka je pri stretnutí na ňu dobrá, avšak užíva lieky aj pred ňou a nevedela sa rozhodnúť, či sa chce s matkou naďalej stretávať, nakoľko sa medzi nimi naposledy stalo niečo zlé, o čom nechce hovoriť. Súd prizrel aj na súčasný zdravotný stav matky, ktorý označil za nie uspokojivý, matka má zdravotné problémy a podrobuje sa liečbe. Ďalšou skutočnosťou, na ktorú súd prihliadal je to, že matka žije v E., ktoré sú vzdialené od miesta doterajšieho bydliska maloletej. Prostredie, v ktorom maloletá toho času žije je jej dôverne známe, tu navštevuje základnú školu, má tu vytvorený okruh priateľov a známych, kde sa cíti dobre. Aj keď matka prejavuje svoj úmysel žiť v T. T., nemá toho času na to vytvorené dostatočné podmienky, nakoľko zostala aj nezamestnaná a je dlhodobo práceneschopná. Zohľadniac všetky uvedené skutočnosti, dospel prvostupňový súd k záveru, že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby toho času bolo zverené do osobnej starostlivosti otca. Súd zároveň určil matke vyživovaciu povinnosť vo výške 100,- Eur mesačne majúc za to, že aj napriek súčasnej nezamestnanosti je v jej možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletého dieťaťa mesačne takouto sumou. Matka dieťaťa uvádzala, že má viacero pracovných ponúk, preto súd jej nezamestnanosť považoval za krátkodobú. Pokiaľ matka pracovala, jej priemerný mesačný čistý príjem bol vo výške 725,78 Eur, ďalšiu vyživovaciu povinnosť matka nemá. Vzhľadom na práceneschopnosť, počas tejto doby bolo matke vyplatené nemocenské priemerne mesačne v sume 500,76 Eur. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica z 05.03.2015 nebola matka dieťaťa poberateľkou dávky v nezamestnanosti, ani nepoberala podporu v hmotnej núdzi.

S poukazom na ust. § 25 ods. 1 Zákona o rodine upravil súd styk matky s maloletým dieťaťom, otec ani kolízny opatrovník nežiadali súdnu úpravu styku, pretože otec vyjadril svoj záujem umožňovať maloletej pravidelný kontakt s matkou. Súd však dospel k záveru, že jej potrebné aspoň čiastočne upraviť styk matky s dieťaťom, aby sa nepretrhli vzájomné citové putá a zväzky medzi matkou a dieťaťom. Súd uviedol, že jeho úprava predstavuje len základný kontakt matky s maloletým dieťaťom a ostatnú možnosť kontaktu ponechal na vzájomnú dohodu rodičov.

Proti rozsudku okresného súdu podala odporkyňa odvolanie proti výrokom II., III., IV., V. a VI. Domáha sa podľa § 220 O.s.p. zmeny rozsudku tak, že maloletá A. bude zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude dieťa opatrovať, zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach, otcovi bude uložená povinnosť prispievať na maloletú výživným mesačne sumou 500,- Eur. Styk otca s maloletou súd upraví tak, že otec sa bude stretávať s maloletou každý utorok a štvrtok v čase od 16.00 hod do 18.00 hod, každý nepárny víkend od piatku 16.00 hod. do nedele 16.00 hod., okrem toho upraví súd styk otca s maloletou počas prázdnin.

Matka vyjadrila nesúhlas s odôvodnením prvostupňového súdu, podľa ktorého má riešiť záťažovú situáciu vzniknutú v rodine primárne alkoholom. Odporkyňa uvádza, že je dlhodobo psychicky týraná žena, ktorá sa lieči z depresie, nie z alkoholizmu. Tvrdenie súdu označila za absolútne nepravdivé a vytýka mu, že ohľadom tohto svojho tvrdenia nevykonala žiadne dokazovanie. Poukázala na predložené lekárske správy, ktoré výslovne vyvracajú akúkoľvek závislosť primárne na alkohole. Pokiaľ siahla v minulosti po alkohole, šlo o dôsledok psychického týrania, alkohol nikdy nebol príčinou problémov matky. Poukazuje na to, že sa pravidelne podrobuje hepatálnym testom, z ktorých vyplýva, že alkohol ani iné návykové látky nepožíva. Naopak potvrdzujú, že matka dodržiava stanovenú liečbu depresie. Jej choroba je liečiteľná, liečba prebieha úspešne a vykazuje priaznivé výsledky. K týmto skutočnostiam sa vedľa vyjadriť ošetrojúce lekárky odporkyne. Vytýka súdu, že ohľadne týchto tvrdení nevykonala žiadne dokazovanie napriek opakovaným návrhom, kde trvala vypočuť znalkyne z odboru psychológie a psychiatrie, ktoré sú zároveň jej ošetrojúcimi lekárkami a sú kompetentné odborne sa vyjadriť k zdravotnému stavu a k spôsobilosti odporkyne na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti a stretávanie sa s ním. Z písomných vyjadrení ošetrojúcich lekároch je zrejmé, že odporkyňa je schopná postarať sa o svoje dieťa a lieky, ktoré v súčasnosti užíva, nemajú nijaký vplyv na osobnosť matky, nie sú návykové a ani v tomto smere sa súd nevysporiadal s tvrdeniami odporkyne a ani v odôvodnení rozsudku ich nijako nezmieňuje, nemôže teda tvrdiť a ani vedieť, aký by malo zverenie maloletej do výchovy matky na ňu vplyv. Z predložených správ ošetrojúcich lekároch je zrejmé, že odporkyňa je plne spôsobilá starať sa o dieťa. Nerozumie preto, z akých dôvodov súd zveril dieťa do starostlivosti otca, neupravil styk obširnejšie. Pokiaľ mal pochybnosti o schopnosti odporkyne postarať sa o maloletú, mal v tomto smere vykonať všetky dostupné a navrhované dôkazy. Matka uvádza, že skutočnosť, že bola psychicky týraná takmer 8 rokov, v dôsledku čoho sa zmenil aj jej zdravotný stav, nemôže byť jediným dôvodom na to, že dieťa nie je zverené do jej osobnej starostlivosti a že sa s ním môže vídať vo veľmi obmedzenom rozsahu,

ktorý stanovil súd. Takýmto postupom dôjde k pretrhnutiu vzájomných citových pút medzi matkou a dieťaťom. Pokiaľ súd vyhodnocuje, že sa odporkyňa presťahovala do E. a nemá vyriešenú bytovú otázku v T. T., označuje túto skutočnosť za nie pravdivú, nakoľko súd opomenul, že je spoluvlastníčkou bytu, v ktorom býva v súčasnosti navrhovateľ s maloletou dcérou, odporkyňa má teda rovnaké práva v byte bývať ako aj navrhovateľ. Nevie preto, na základe čoho súd dospel k záveru, že v prípade zverenia maloletej do jej starostlivosti by došlo k presťahovaniu sa. Rovnako nedostatočne je vyhodnotená aj otázka zamestnania odporkyne, nakoľko má pracovné ponuky, avšak nie v T. T.. Odporkyňa uvádza, že sa snaží nájsť si prácu práve v T. T., aby dieťa nevytrhla zo známeho prostredia. Nie je to ľahké z dôvodu, že navrhovateľ jej podhadzuje v tejto situácii poľená pod nohy. O prácu v T. T. by neprišla, keby sám navrhovateľ neupovedomil zamestnávateľa o trestnom rozkaze vydanom proti nej. Pokiaľ ide o umožnený styk s maloletou, v zásade matka musí byť presná nie na minútu, ale na sekundu. Navrhovateľ nie je ochotný vyjsť odporkyňi akýmkoľvek spôsobom v ústrety, čo by bolo v prospech maloletej. Zamedzuje matke akýkoľvek telefonický kontakt s dcérou, a preto sa domnieva, že v prípade úpravy vzájomného styku mal súd vyriešiť aj túto otázku. Uvádza, že nevie na základe akých skutočností a akých zistení dospel súd k záveru, že matka nedodríava stanovené termíny a nedodríava svoje slovo. Jediné termíny, ktoré nedodríala, boli tie, kedy bola v čase dočasnej úpravy styku s maloletou hospitalizovaná, preto tento styk nemohla vykonávať z objektívnych príčin. Pokiaľ ide o úpravu styku s maloletou, žiada upraviť tento v zmysle petitu uvedeného v odvolaní. Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s tvrdeniami matky a nezveril jej maloletú do starostlivosti, žiada, aby takýmto spôsobom bol upravený styk maloletej s matkou. Uvádza k tomu, že do vyporiadania BSM bude styk s maloletou vykonávať v byte, v ktorom dieťa býva a kde má zabezpečené všetky adekvátne potreby a podmienky, nakoľko matka je stále spoluvlastníčkou tohto bytu. Po predaji bytu a vyporiadaní BSM si kúpi nový byt, kde dieťaťu vytvorí adekvátne podmienky. Odporkyňa uviedla, že súd prvého stupňa vzal za dokázané a pravdivé všetky tvrdenia otca a opomenul, že počas celého konania odporkyňa uvádzala, že navrhovateľ je manipulátor, čím jeho v zásade výlučná starostlivosť môže zásadne ovplyvniť harmonický psychický vývin maloletej, preto matka výslovne nesúhlasí so zverením dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, a to za podmienok neprimerane obmedzeného styku s matkou. Aj keď súd v odôvodnení uviedol, že upravil len „základný kontakt“ s tým, že ostatnú možnosť ponechal na vzájomnú dohodu rodičov, je zrejmé, že navrhovateľ nie je povinný dať matke dieťa v iný čas a pretože s matkou nechce komunikovať, má za to, že takouto úpravou styk obmedzil všetky vzájomné citové väzby odporkyne s dieťaťom. Navrhovateľ s odporkyňou nijako nekomunikuje a ani nechce komunikovať ohľadne stretávania sa s dieťaťom, ani ohľadom telefonického kontaktu matky s dcérou, preto považuje za absolútne nepriliehavé konštatovanie súdu, že ostatný kontakt ponechal na vzájomnú dohodu rodičov. Táto dohoda už v čase konania bola nielenže nulová, ale zo strany navrhovateľa bolo vyvíjané maximálne úsilie, aby kontakt odporkyne s dcérou bol čo najužší. Matka poukázala na to, že sa lieči nie z ťažkej depresie ako uvádza súd, obdobne sa lieči ďalšia stovka žien, matiek, ktoré sa starajú o svoje maloleté deti. Vyjadruje názor, že pri tak závažnej a citlivej veci ako zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti a úpravu styku mal súd vykonať všetky dôkazy, aby vedel objektívne posúdiť túto vec.

K podanému odvolaniu sa písomne prostredníctvom splnomocnenej advokátskej kancelárie vyjadril navrhovateľ. Rozhodnutie považuje za vecne správne a navrhuje ho v celom rozsahu potvrdiť. K tvrdeniu matky, ktorá popiera svoj problém s alkoholom a poukazuje na to, že je dlhodobo týraná žena, uvádza, že epizóda stredne ťažkej depresie bola matke diagnostikovaná v decembri 2013 ako dôsledok alkoholizmu, o čom svedčia priložené lekárske správy matkinej ošetrojúcej lekárnky E.. A. s diagnózou M.- H. H. I. J. W. K. I. ... „X“ znamená - „zneužívanie spôsobu užívania psychoaktívnych látok, ktoré škodia zdraviu.“ Konajúci súd správnym spôsobom vyhodnotil uvedené ataky odporkyne na osobu otca, ktorý mal matku podľa jej slov psychicky týrať, keď poukázal na to, že navrhovateľ sa v spoločnej domácnosti zdržiava iba počas víkendov vzhľadom na miesto svojho zamestnania na W. K.. Navrhovateľ je miernym človekom a v žiadnom prípade nemožno v jeho prípade hovoriť o psychickom týraní a nebol dôvod na to, aby odporkyňa siahala po alkohole. Matka odmietala rešpektovať pripomienky otca k výchove ich dcéry, tieto ignorovala a odmietala s navrhovateľom komunikovať. Manželia sa prestali spolu intímne stykať od roku 2006, navrhovateľ mal tendenciu túto situáciu riešiť skôr, dal sa však presvedčiť argumentami zo strany odporkyne najmä kvôli maloletému dieťaťu. Šlo o vysokú psychickú záťaž na stranách obidvoch účastníkov. Aj navrhovateľ si od odporkyne užil osočovanie, odporkyňa sa neúctivo k nemu správala ako k otcovi a manželovi, podrývala jeho autoritu, tieto skutočnosti nechcel navrhovateľ zbytočne prezentovať v rámci prvostupňového konania a osočovať odporkyňu. Navrhovateľ uvádza, že je pre neho prioritné zdravie a nerušený fyzický a psychický vývoj dcéry.

Pokiaľ matka tvrdí, že užíva lieky, ktoré nemajú vplyv na jej osobnosť a nie sú návykové a vytýka pritom súdu, že sa o tejto skutočnosti nezmieňuje, poukazuje na odôvodnenie rozsudku v tomto smere, kde súd uviedol, že „odporkyňa/matka sa stáva závislou na používaní alkoholických nápojov, čo si dlhodobo neprípúšťala, a to ani v rámci tohto konania, celú situáciu si pripustila až takmer rok po začatí súdneho konania a je pravdou, že od uvedenej doby sa opakovane podrobila liečbe ...“ Schopnosť matky starať sa o dieťa súd posudzoval komplexne, nielen s ohľadom na momentálny zdravotný stav matky, ktorá sa v čase od 20.10.2014 do 20.01.2015 liečila v Z. A.J. H., n.o., H. U. a toho času sa podrobuje liečbe závislosti od alkoholu, matka je nezamestnaná, býva v E. a hľadá si prácu, má záujem ísť pracovať do M. S.. Okrem toho súd prihliadol na názor maloletej vzhľadom na jej rozumovú vyspelosť, ktorá jasne vyjadrila, že chce byť s otcom.

Pokiaľ ide o namietanie styku v tom, že súd neupravil styk obširnejšie, uvádza, že to bola práve matka, ktorá v rámci prebiehajúceho konania o rozvod požiadala predbežným opatrením o úpravu styku, ktorý však nedodržiavala dobrovoľne, a to ani po návrate z liečby. Styk realizovala po svojom, t. j. nepravidelne, náhodne. Tvrdenia odporkyne, že navrhovateľ nie je ochotný sa dohodnúť ohľadom styku a že bráni styku matky s maloletou označuje navrhovateľ za klamlivé a nezakladajúce sa na pravde. Tvrdí tiež, že nikdy nebránil maloletej s matkou telefonovať, avšak po poslednej negatívnej skúsenosti maloletej s matkou, odmietala s matkou komunikovať, na podnet otca však s matkou komunikuje vo väčšom rozsahu ako stanovil súd. Navrhovateľ tvrdí, že v žiadnom prípade nechce brániť styku matky s dieťaťom a je ochotný kedykoľvek umožniť im vzájomný styk aj nad rámec napádaného rozhodnutia.

Odporkyňa písomne reagovala na vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu, keď považovala za potrebné zdôrazniť, že sa lieči z depresie a nie z alkoholizmu. Údaje uvádzané navrhovateľom označuje za vytrhnuté z kontextu, keď neustále poukazuje na prvú vydanú lekársku správu, ignorujúc všetky nasledujúce, z ktorých vyplýva jej diagnóza, podstupovaná liečba, aj pokroky, ktoré v rámci nej robí. Tvrdenia navrhovateľa označuje za zavádzajúce a neodzrkadľujú skutočný stav odporkyne. Poukázala na skutočnosť, že opätovne disponuje vodičským oprávnením, ktoré by jej nebolo vydané, pokiaľ by trpela problémami, ktoré uvádza navrhovateľ. Pokiaľ chcel súd náležite posúdiť jej súčasný zdravotný stav, bolo potrebné vychádzať z celej zdravotnej dokumentácie odporkyne a vypočítať ošetrojúce lekárky tak, ako požadovala počas celého konania na súde prvého stupňa. Tiež spolupracovala aj s E.. D. W., ktorý jej odporučal vyhľadať v T. T. centrum pre týrané ženy. Uvádza, že si píše denník, v ktorom si zaznamenáva aj správanie sa navrhovateľa voči nej. Z tohto dôvodu vie presne uviesť, kedy ju navrhovateľ napadol aj pred maloletou a vulgárne jej nadával. Poukázala na prípad, keď si mal navrhovateľ dovieť do domácnosti svoju milenkú, čo dieťa zbytočne znervóznilo. Pred psychologičkou mala maloletá uviesť, že ju dcéra súčasnej otcovej partnerky bije a nadáva jej do sprostých. Aj triedna učiteľka maloletej matke uviedla, že na vyučovaní, keď sa rozprávajú o rodičoch, A. hovorí len o matke a neraz sa jej s plačom dožadovала. Odporkyňa tvrdí, že keď sa chce s maloletou stretávať častejšie, navrhovateľ jej to neumožňuje. Zneužíva situáciu, že za maloletou cestuje niekoľko hodín, nedovolí jej dlhší styk, nenechá ju ani na prespatie napriek tomu, že sú letné prázdniny. A. sa jej telefonicky priznala, že jej otec vytýkal, keď matke telefonovala v čase jeho neprítomnosti, keď ju nechal samú. Poukazuje na to, že nebolo vykonané žiadne dokazovanie vo vzťahu k jej súčasnému zdravotnému stavu a rovnako ani k stavu maloletej. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal len z tvrdení otca, ktoré nijakým spôsobom neoveril.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 2, písm. a) O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok v napadnutých výrokoch o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej A. na čas po rozvode, vo výroku o zverení maloletej A. do osobnej starostlivosti otca a vo výroku o určenie vyživovacej povinnosti matky potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Napadnutý výrok o úprave styku matky s maloletou A. zrušil a v tejto časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1, písm. h), 2 O.s.p.

Odvolací súd považuje za správny napadnutý výrok prvostupňového súdu, ktorým v súlade s ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine určil, že maloletú A. zverí do osobnej starostlivosti otca. Prvostupňový súd mal dostatočne preukázané pomery rozvedených rodičov a podľa názoru odvolacieho súdu správne z nich vyvodil, že v súčasnosti je otec tým rodičom, ktorý dáva lepšiu záruku pre vytvorenie zdravého rodinného prostredia pre maloletú. Prvostupňový súd dostatočne, jasne a presvedčivo zdôvodnil toto svoje rozhodnutie, odvolací súd sa v tejto časti s dôvodmi napadnutého rozsudku stotožňuje a považuje ich za dostatočne presvedčivé, preto na ne v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v podrobnostiach

odkazuje. Odvolacie dôvody odporkyne v tomto smere nie sú podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v tejto časti. Je nespornou skutočnosťou, že odporkyňa má aj v súčasnosti zdravotné problémy, samotná odporkyňa uvádza, že sa podrobuje liečbe. Odvolací súd súhlasí s tým, že nie je preukázané, že by vzhľadom na svoj zdravotný stav odporkyňa nebola spôsobilá poskytovať dcére všestrannú starostlivosť. Pre tento záver nie je v spise dostatok podkladov. Pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do starostlivosti otca však súd bral do úvahy aj ostatné pomery na strane oboch rodičov - bytovú otázku, zamestnanie a v neposlednom rade aj názor maloletého dieťaťa, na ktorý už vzhľadom na vek maloletej bolo potrebné prihliadnuť. Všetky tieto okolnosti a skutočnosti vo svojom komplexe možno vyhodnotiť tak, ako ich vyhodnotil prvostupňový súd, že v súčasnosti má maloletá u otca vytvorené vhodnejšie prostredie pre všestranný harmonický vývoj ako u matky. Preto v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok, vo výroku ktorým bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti otca s poukazom na ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny a správne odôvodnený. Pokiaľ ide o určenie výživného, odvolací súd aj túto časť napadnutého rozsudku považuje za správnu a zodpovedajúcu vykonanému dokazovaniu. Žiadne závažné námietky proti výške výživného matka v odvolaní nevzniesla. Preto aj v tejto časti odvolací súd rozsudok potvrdil.

Pokiaľ ide o úpravu styku matky s maloletou, odvolací súd nepovažuje rozhodnutie prvostupňového súdu za správne. Pokiaľ prvostupňový súd dôvodí, že ide len o základnú úpravu styku vzhľadom na skutočnosť, že otec, ktorému bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti, má záujem umožniť maloletej čo najširší styk s matkou, a preto podrobnejšia úprava styku matky s maloletou nie je potrebná, takýto záver by mohol byť prijatý jedine v prípade, ak by s tým súhlasila aj matka maloletej. Z obsahu spisu je však zrejmé, že komunikácia navrhovateľa s odporkyňou nie je bezproblémová, takže v konečnom dôsledku by rozsah stretávania sa matky s maloletou bol úplne ponechaný na vôľu navrhovateľa, otca. Odvolací súd považuje úpravu styku matky s maloletou za nedostatočnú a má za to, že túto je potrebné podstatným spôsobom zmeniť. Pre to, aby dieťa mohlo byť zverené matke aj na dlhšie obdobie s možnosťou prespania, bude zrejme nevyhnutné, aby prvostupňový súd doplnil dokazovanie na súčasný zdravotný stav matky, tak ako to v rámci prvostupňového konania aj v rámci odvolania navrhuje odporkyňa. Odvolací súd súhlasí s odvolacou námietkou odporkyne, ktorá vytyka prvostupňovému súdu, že napriek jej návrhom v tomto smere súd žiadne dokazovanie nevykonal, hoci podľa názoru odvolacieho súdu bolo dokazovanie v tomto smere dôležité, aj keď momentálne nie na zodpovedanie otázky komu z rodičov zveriť maloleté dieťa (vzhľadom aj na ďalšie okolnosti, pre ktoré súd rozhodol zveriť dieťa do osobnej starostlivosti otca), ale aj pre správne rozhodnutie o úprave styku maloletej s matkou. To bol dôvod na zrušenie tejto časti rozsudku s poukazom na ust. § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. a vrátenia veci v tejto časti na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.